

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سایت میشل کولن - Michelcollon.info

اودیل توبنر

برگردان از: حمید محوی

۲۳ جنوری ۲۰۱۳

دوسیه کشور مالی : صدای بی صدایان

۳

مالی در چشم گردباد

پس از لیبیا و ساحل عاج، که پس از جنگ، به ویژه توسط ارتش فرانسه، تحت کنترل غرب درآمد، حدس می زدیم که هدف بعدی در فهرست مالی خواهد بود.

دیری به طول نینجامید : از جنوری ۲۰۱۲ شاهد فعال شدن شورشیان جنبش ملی رهاییبخش "آزاداد" هستیم، یعنی جنبش جدائی طلبی که بخش صحرایی سرزمین مالی را مطالبه می کند.

جنبش ملی رهاییبخش "آزاداد" تا به دندان مسلح حمله پیروزمندانه ای علیه شمال شرقی مالی علیه ارتش مالی انجام داد. ۲۴ جنوری، در آگل هوک (در شمال مالی)، شورشیان در شرایط اسفناکی ۸۰ اسیر جنگی را به قتل رساندند. در این کشتار می توانیم منشأ خیزش نظامی را ببینیم که ۲۱ مارچ ۲۰۱۲ به سرنگونی "امدو تومانی توره" انجامید.

از فیروزی، در واقع، خانواده های نظامیان، ولی به همچنین جوانان، گردهمائی هائی برای افشای ناتوانی رئیس جمهور، و حتی همکاری او با شورشیان، تشکیل دادند. این تظاهرات از اردوگاه نظامی "کاتی" به "باماکو" و "سگو" حرکت کرد.

بیانات ۲۶ فیروزی توسط آلن ژوپه در "باماکو"، یعنی جایی که با تظاهرات غیر دوستانه از او استقبال به عمل آوردند، کاری نکرد به جز روغن ریختن بر آتش. ژوپه بر اعتقادش پافشاری می کرد که بحران شمال مالی راه حل نظامی ندارد و گفت: «در نتیجه باید راه گفت و گو را انتخاب کرد... و رئیس جمهور "امدو تومانی توره" نیز اعلام کرده است که نیّت او نیز همین است»

چنین نظریاتی تنها گواه بر فقدان شناخت وضعیت بحرانی و وضعیت روحی ارتش و مردم مالی است. و آتش نشانی آتش افروز، همین ژوپه، وقتی که "امدو تومانی توره" توسط افسران جوان برکنار شد، فراموش نکرد تا از محاسن قانون و قانون اساسی بگوید و از حکومت نظامی بخواهد که انتخابات را سازماندهی کند.

در این مدت، مناطق وسیع شمالی به جریان های مختلف و گروهک های کوچک ولی تا به دندان مسلح سپرده شد. علاوه بر جنبش ملی رهائیبخش "آزاد"، جنبش مردمی "آزاد" نیز وجود دارد که سلفی مذهب هستند و جنبش اصول گرای انصار الدین را تشکیل می دهند، بی آن که القاعده در مغرب اسلامی را نام ببریم که علیه دولت مالی مبارزه می کنند، طرفدار برقراری شریعت هستند و علیه غرب مبارزه می کنند و غیره...

ساکنان مناطق شمالی، هدف حملات آنان قرار دارند و از اعمال تلافی جویانه شان می ترسند، و به همین علت به سوی جنوب و یا کشورهای هم مرز می گریزند. ۲۰۰۰۰۰ نفر از افرادی که از جنگ گریخته اند در شرایط بسیار به سر می برند. کاروان عادی مصیبت جنگ روی سر کشوری خراب می شود که از بخت بد بین مانور سیاسی فرانسه و حرص و طمعی که سرزمین های وسیع و خالی از سکنه ولی با منابع معدنی سرشار و دست نخورده می تواند نزد قدرت های بزرگ تحریک کند، گرفتار آمده است.

چنین وضعیتی برای ایجاد دولت عروسی و مطیع بسیار مناسب به نظر می رسد، و اگر مالی نخواهد به فرمان «حفاظت کننده» ذینفع عمل کند، مورد تهدید و تهاجم قرار خواهد گرفت.

در واقع می بینیم که نه اتحادیه اقتصادی کشورهای افریقای غربی، نه فرانسه، نه ایالات متحده و اتحادیه اروپا، که این همه باعجله به شورشیان نظامی بازگشت به قانونیت و جمهوریت را یادآور شدند، از جنبش های جدائی طلب در خواست نکردند که در صحرا هرج و مرج به راه نیندازند و دائماً علیه دولت و شهروندان مالی دست به اعمال خشونت آمیز زنند. باید باور کرد که یک مالی نافرمان، نافرمانی از فرمان قدرت های خارجی، دست و پا گیر تر از جنگ داخلی در منطقه ای است که چشم طمع به آن دوخته اند.

گاهنامه هنر و مبارزه

۲۲ جنوری ۲۰۱۳

Investig'Action

Michelcollon.info

پرونده کشور مالی: صدای بی صداییان

(بخش سوم در گاهنامه هنر و مبارزه)

مالی در چشم گردباد

۱۸ اپریل ۲۰۱۲

<http://www.michelcollon.info/Le-Mali-dans-l-oeil-du-cyclone.html>